

blevet brugt, men ikke længere ganske svarer til sit Begreb; man maa se paa, hvorledes Forholdene virkelig ere. Det ærede Medlem har iøvrigt fuldstændig Ret i, at det Heldigste vilde være, om man bestandig kunde finde Mænd, der vilde tage derop og virkelig offre maaste hele deres Levetid eller ialtsald en større Del af deres Livsgjerning deroppe, og at man maa være glad ved, at en enkelt Mand kan og vil blive deroppe længere Tid end de Fleste; men alligevel vil det dog til Syvende og sidst blive sandt, som jeg tillod mig at sige her ved første Behandling og gjentagne Gange sagde i det andet Thing, at det er en Feil, at man negter Regjeringen Midler til at sende en Visitator derop for at visiterer de Præster — om de kaldes Missionærer, gjør ikke Noget til Sagen efter min Opfattelse — deroppe, ligesaa vel som alle Præstemænd her i Landet bør visiteres af deres Biskop. Jeg tror altsaa, at det ikke er mig, der i denne Sag egentlig har svævet i nogen Misforstaaelse. Hvad særligt det Punkt angaar, at man skulde vente med at sende en Mand derop, til man kunde faae at vide, om en af de Mænd, der skulde visiteres, havde Lust til at lade sig visiterer, finder jeg det, oprigtig talt, komisk.

Fermanen: Jeg tør nok sige, at naar der er en Mand, som i mange Aar har været deroppe og særlig betragter det som sit Livs Opgave at virke der og kjender Forholdene som ingen Anden, er det dog virkelig noget besynderligt at sende en Mand derop, der ikke kjender Forholdene nær saa godt, for at visiterer ham. Det kan dog vist ikke være Meningen.

Fallesen: Jeg vil tillade mig at henlede den ærede Kultusministers Opmærksomhed paa en ganske lille Reform paa den laveste Undervisnings Omraade, en Reform, som jeg tror har større Betydning, end det maaste er klart for de Fleste. Jeg vil bede de Herrer et Dieblik sætte dem ind i den Stilling at skulle lære et lille Almuesbarn Tallene, lære det at læse Tal, benævne Tal og at tælle; der vil da fremstaa for dem flere Vanskeligheder, end de maaste i dette Dieblik have gjort sig klart. Jeg gaar ud fra, at man ved Hjælp af Smaasten, Binde o. l. har lært Barnet, at naar der ligger saa og saamange paa Bordet, hedder det saadan og saadan og skrives saadan og saadan, at Barnet altsaa kan disse Tegn og veed, hvad de betyde, nemlig 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0. Naar man dernæst paa Tavlen skriver op for ham f. Ex. et Syvtal, og siger ham, hvad det betyder, at der staar syv Enere af hvilken som helst Art, Bøger, Uhrer eller, hvad det nu kan være, kort sagt 7 Stykker, og saa siger til ham: Naar Du sætter et Syvtal foran, betyder dette nye Syvtal 10 Gange saameget som det andet, vil Barnet kunne forstaa det, men naar man saa

figer: Dette andet Syvtal foran det Første skal Du kalde Halvfjerdsindstyve, vil han rimeligvis, naar det er et opvakt Barn, spørge: Hvad betyder det, og saa vil Skolelæreren forklare ham, at det betyder halvfjerde Gange Tyve, men da Barnet ikke veed, hvad en Brøf er, vedbliver dette Halvfjerdsindstyve at være et dunkelt Begreb for ham. (Udfrydelse). Ja, min høitærede Sidemand (Andræ) veed selvfølgelig meget godt, hvad Halvfjerdsindstyve er, og det veed mange flere, jeg haaber Alle, her i Salen, men saaledes er det ikke med et Barn. Det veed aldeles ikke, hvad Halvfjerdsindstyve betyder, det kommer ikke ind i dets Bevidsthed; man gjør et Brud paa dets sunde Sands og Logik ved at forlange, at det skal forstaa, hvad Halvfjerdsindstyve og Halvfemsindstyve betyder. Kommer man lidt videre frem og f. Ex. siger til Barnet: Du skal trække Halvtredindstyve fra Halvfemsindstyve, saa faar Du Fyrretyve ud, saa veed Barnet heller ikke, hvad denne sidste Benævnelse betyder, det veed Ingen. Jeg har endogsaa spurgt min lærde Sidemand (Andræ) om, hvad Fyrretyve betyder, men han kan heller ikke sige det. (Munterhed). Ja, det er virkelig mit Alvor, at denne Sag har Betydning, og det vil ogsaa være de Herrer's Mening, naar de ville høre mig lidt endnu. Drengen har altsaa her 3 dunkle, mystiske Begreber, som han skal beskæftige sig med. Han kan meget godt lære udenad, at 50 fra 90 giver 40, men det staaer ikke klart for ham, hvad det egentlig dreier sig om. Dersom man derimod havde sagt til ham, at der istedetfor Halvfemsindstyve staaer Nitti, at der istedetfor Halvtredindstyve staaer Femti, vilde han, naar han først har lært, at 5 fra 9 giver 4, med stor Letted begribe, at Femti fra Nitti giver Firti, og det vil være en ikke ringe Lettelse for Almue-skolebarnet og for et hvilket som helst Barn at lære Tallene paa den Maade. Tredive, Tredive, hvad er det for Noget? Hvorledes skal man forklare Barnet det, det er jo Noget, om hvilket ikke engang den, der skal lære ham det, veed, hvorfra det har sin Oprindelse. Det er en Benævnelse; men naar man benævner Tallene, skal man netop sørge for i vort Talsystem at knytte Benævnelserne til Tallet 10, for derved gjøres det Hele lettere at lære. Det Samme er Tilfældet med Læsning af Tal. Naar man skriver et tredjifret Tal op paa en Tavle bestaaende af f. Ex. 3 Firtaller, altsaa 444 og siger: Først skal Du lære det Første og sige fire Hundrede, saa skal Du tage det sidste og sige Fire og saa det Midterste og sige Fyrretyve altsaa: Fire Hundrede Fire og Fyrretyve. (En Stemme: Det er skandinaviske). Jeg er ikke Spor af Skandinavis, har aldrig været det og ønsker aldrig at blive det, men derfor tror jeg gjerne, man kan vedtage en fornuftig Reform, fordi man har den i andre Lande. Det Samme, jeg her har sagt, gjælder ogsaa, naar man tæller En og Halvfems,